

ЦЕНТРАЛЬНІ ОРГАНИ ВИКОНАЧОЇ ВЛАДИ У СПРАВАХ РЕЛІГІЙ В ПОЛЬЩІ

Розглянуто статусні зміни центрального державного органу у справах релігій в Польщі в сучасний період. Описано структуру та функціональне призначення відповідних структурних підрозділів центральних органів виконавчої влади в Польщі, які впроваджують державну політику у сфері державно-конфесійних відносин.

Ключові слова: державно-конфесійні відносини, релігійні організації, центральні органи виконавчої влади, Рада Міністрів, Департамент у справах релігій.

Постановка проблеми у загальному вигляді. На початку дев'яностих років у польському суспільстві відбулися демократичні зміни. Ці зміни стосувалися політичної системи і законодавства. Цей процес не оминув центральні органи державної влади у справах релігій. Міхал Пентшак, відомий експерт з конфесійного права, досліджуючи сучасний стан державних органів у справах релігій, зазначає, що «у Польщі організація державного управління в сфері релігій зазнала суттєвих змін в 1990-1992 роках, що було наслідком демократичних політичних перетворень» [2, с. 299]. Таким чином, в науковому середовищі актуалізувалося питання щодо загального дослідження державно-конфесійних відносин на новому етапі існування польської держави і зокрема проблематики інституційної зміни і діяльності в нових демократичних реаліях державного органу у справах релігій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Дослідженням проблематики діяльності та структурної організації державного органу у справах релігій в Польщі займалися такі відомі польські експерти у сфері державно-конфесійних відносин, як: К.Валчук, В.Ксенжец, П.Лещинські, М.Пентшак, В.Швянткевіч та інші. Частково дані дослідження стосуються існування державного органу у справах релігій у період другої Польської Республіки, певна частина присвячена існуванню вказаного держоргану після демократичних змін (кінець 80-х поч. 90-х рр. ХХ ст.) в Польщі. Дослідження донної проблематики в Україні актуалізується можливістю виділення позитивних моментів в проведенні адміністративних реформ у сфері реорганізації держоргану у справах релігій. В даній статті здійснено спробу проведення комплексного аналізу щодо змін інституційної складової вказаного держоргану в Польщі в період третьої Польської Республіки.

Формулювання мети статті (постановка завдання). Метою статті є огляд інституційної трансформації центрального органу у справах релігій в структурі виконавчої влади Польщі в період з 1989 р. по 2013 р. Завдання статті: проаналізувати статусні зміни державного органу у справах релігій в структурі органів виконавчої влади Польщі; описати структурну складову державного органу у справах релігій в Польщі; здійснити огляд функціонального призначення вказаного державного органу у сфері державно-конфесійних відносин.

Виклад основного матеріалу дослідження. До кінця вісімдесятих років двадцятого століття у Польщі існувало *Управління у справах релігій* (далі – УСР), яке було створено в 1950 р. і мало статус центрального органу виконавчої влади Польської Народної Республіки. До сфери діяльності управління належало здійснення державної політики у релігійній сфері. Управління мало наступну організаційну структуру: загальний відділ; відділ римсько-католицької церкви; відділ з питань інших конфесій; відділ нагляду за релігійними організаціями; відділ з нагляду за діяльністю Церковного фонду.

До сфери діяльності управління належали питання щодо державно-конфесійних відносин та здійснення державної політики у релігійній сфері. Відповідно до § 4 Постанови Ради Міністрів від 26 травня 1950 р. щодо тимчасового положення Управління у справах релігій безпосередньо до сфери діяльності УСР були включені наступні питання: «контроль

за дотриманням законодавства щодо релігійних організацій; нагляд за здійсненням права щодо релігійної свободи; нагляд за релігійною освітою та питаннями субсидій і дотацій для задоволення потреб релігійних організацій; забезпечення прав та обов'язків духовенства і асистентського персоналу; питання, пов'язані з організацією та діяльністю релігійних організацій; розгляд звернень представників релігійних організаційних до органів влади; справи пов'язані з організацією зібрань щодо здійснення релігійних обрядів; питання пов'язані з контролем за діяльністю вищих релігійних навчальних закладів, семінарій і релігійних шкіл; питання щодо організації релігійної освіти; питання навчальних програм та навчальних планів в релігійних школах; розгляд заяв на субсидії та державні дотації для задоволення основних потреб релігійних організацій; питання, пов'язані з веденням реєстру релігійних організацій; нагляд за діяльністю релігійних об'єднань, орденів, громад і фундацій; справи розгляду заяв щодо фінансової допомоги та дотацій з державного бюджету та інші» [7]. Слід підкреслити, що на практиці УСР здійснював нагляд за діяльністю церков та релігійних організацій, що діяли в Польщі та тісно співпрацював із Комітетом державної безпеки.

Дане Управління було ліквідоване у 1989 р. Як зазначає проф. Войчех Швяткевіч: «Через п'ять місяців після виборів в червні 1989 року, Сейм ліквідував Управління у справах релігій, установу, яка в тісній співпраці з службою безпеки протягом 39 років діяла в основному проти католицької церкви» [6].

Функції ліквідованого в 1989 році УСР було передано до Секретаріату Ради Міністрів, який в подальшому здійснював державну політику щодо релігійної сфери. Зокрема у статті 1.а Закону «Про внесення змін до закону про зміни в організації та діяльності вищих та центральних органів державної влади» говориться, що: «до Управління Ради Міністрів також належать питання, пов'язані з реалізацією відносин між державою і Католицькою церквою та з іншими церквами та релігійними організаціями» [8].

У вказаному нормативно-правовому акті зазначено, що Міністр-Керівник Секретаріату Ради Міністрів виконує завдання, які раніше належали, Міністру-Керівнику Управління у справах релігій, а також Директору Управління у справах релігій. В кінці 1989 р. у структурі урядової адміністрації створюється наступний підрозділ – *Бюро у справах релігій*, якому належали функції щодо державної співпраці з церквами та релігійними організаціями. Директором Бюро було призначено Марка Перналя.

В другій половині 90-х років ХХ ст. в Польщі відбулася реформа «адміністративно-економічного центру», яка була проведена урядом Союзу лівих демократичних сил та Польської народної партії, що в свою чергу призвело до загальної реорганізації урядової адміністрації та, зокрема, органу у справах релігій.

Відповідно до норм Закону від 21 червня 1996 року «Про управління Міністра внутрішніх справ та адміністрації» (Законодавчий вісник, 1996 р. № 106, поз. 491) Міністр внутрішніх справ та адміністрації став відповідальним, серед інших завдань, за відносини між державою і католицькою церквою та іншими церквами і релігійні організаціями.

24 грудня 1996 р. Розпорядженням Прем'єр-міністра затверджено положення Міністерства внутрішніх справ та адміністрації. Згідно тексту останнього [Див.: 5] до організаційної структури Міністерства (з грудня 1996 р.) входив наступний підрозділ – *Департамент у справах релігій*. У 1997 році в Польщі відбулася чергова реорганізація в сфері адміністративного управління. Згідно ст. 5 п. 25 Закону від 4 вересня 1997 р. «Про структуру органів державної влади», який вступив в дію 1 квітня 1997 р. [Див.: 9] при вищезазначеному міністерстві передбачено існування *Департаменту у справах релігійних організацій*.

Згідно з текстом ст. 30 Закону «Про структуру органів державної влади» до Департаменту у справах релігійних організацій відносяться питання щодо регулювання відносин між державою і Католицькою церквою та іншими церквами і релігійними організаціями. Серед інших статей Закону, які стосуються питань релігійної сфери слід виділити п. 4 ст. 80, ст. 87 та ст. 88 якими визначено передачу функцій до інших

міністерств, які до цього моменту належали до сфери компетенції Міністерства внутрішніх справ і адміністрації та Міністерства праці та соціальної політики.

Відповідно до п. 4 ст. 80 до компетенції Міністерства з питань державної адміністрації відносяться питання кладовищ і поховання померлих, які до цього часу належали до Міністерства внутрішніх справ і адміністрації; відповідно з текстом ст. 87 до завдань Міністра, відповідального за релігійну сферу, відносяться питання щодо гарантії свободи совісті та віросповідання, а також відносини держави з окремими церквами та іншими релігійними організаціями, які раніше належали Міністерству внутрішніх справ і адміністрації; ст. 88 визначає, що до сфери діяльності міністерства, відповідального за соціальне забезпечення, відноситься також соціальне забезпечення духовенства, що раніше належали Міністерству праці та соціальної політики. Таким чином, бачимо, що відбувається децентралізація, розподілення державних функцій у сфері відносин держави з релігійними організаціями.

Розпорядженням Прем'єр-міністра від 5 листопада 1999 року «Про затвердження положення Міністерства внутрішніх справ і адміністрації» відповідно було затверджено нове положення міністерства. У цьому положенні зазначається, що до сфери компетенції міністра входять питання: державного управління; архітектури та будівництва; внутрішніх справ та релігійної сфери. Згідно з цим документом в складі Міністерства продовжує свою діяльність організаційний підрозділ – *Департамент у справах релігій*, який безпосередньо виконує завдання Міністра, що стосуються релігійної сфери [3].

Також зазначимо, що внутрішня структура міністерства зазнавала неодноразових реорганізацій. Наприклад, до складу Міністерства внутрішніх справ і адміністрації з 1999 р. до 2011 рр. входили наступні структурні підрозділи: з 1999 по 2000 рр. – державне управління; архітектура та будівництво; внутрішні справи; релігійні організації; з 2000 по 2005 рр. – державне управління; внутрішні справи; релігійні організації; впродовж 2005 р. – державне управління, внутрішні справи, релігійні організації та національні і етнічні меншини; з 2005 по 2011 рр. – державне управління, інформатизація, внутрішні справи, релігійні організації та національні і етнічні меншини.

З прийняттям Закону від 6 січня 2005 р. «Про національні та етнічні меншини та регіональні мови» було внесено чергові зміни щодо структури органів державного управління. Наприклад, до п. 25 ст. 5 Закону від 4 вересня 1997 р. «Про структуру органів державної влади» до назви відділу у справах релігій додано формулювання: «національні та етнічні меншини». В наслідок чого при міністерстві було утворено – відділ у справах релігій та національних і етнічних меншин [Див.: 10].

Розпорядження Прем'єр-міністра від 31 січня 2005 року щодо особливостей сфери компетенції Міністерства внутрішніх справ і адміністрації було змінено Розпорядженням Прем'єр-міністра від 11 червня 2004 р., згідно якого до компетенції міністерства додано діяльність щодо сфери національних і етнічних меншин. Таким чином при міністерстві було утворено нову структурну одиницю – *Департамент у справах релігій та національних меншин*.

Завдання Департаменту у справах релігій та національних меншин визначено § 18 Регламенту Міністерства внутрішніх справ і адміністрації [Див.: 12].

Зокрема до сфери діяльності Департаменту в контексті відносин між державною і релігійними організаціями належать наступні повноваження: 1) ведення справ щодо: відносин між державою і церквами та релігійними організаціями; Церковного фонду та співпраці з Департаментом соціального забезпечення в питаннях соціального забезпечення духовенства; реєстру церков та інших релігійних організацій; 2) організаційно-технічне забезпечення: Комісії з питань реституції майна Католицької церкви та інших церков і релігійних організацій; Спільної комісії представників Уряду та Єпископату Польщі і спільних комісій Уряду та представників інших церков і конфесій.

Згідно наказу №5 від 4 лютого 2005 р. Генерального директора департаменту затверджено внутрішній організаційний регламент Департаменту в справах релігій та національних і етнічних меншин [11, с. 249].

Цим регламентом затверджено чотири організаційні підрозділи департаменту: відділ документації та реєстру, відділ Церковного фонду, юридичний сектор та сектор обслуговування; а також самостійну структурну одиницю. До компетенції перерахованих відділів і секторів відноситься ведення питаннями щодо відносин між державою та Католицькою церквою і іншими церквами і релігійними організаціями.

Зокрема, як зазначається в § 2 регламенту Відділ документації та реєстру відповідальний за наступні завдання: адміністративні процедури, пов'язані з реєстрацією церков та інших релігійних організацій відповідно до рішень Міністра внутрішніх справ та адміністрації; ведення реєстру церков та інших релігійних організацій, а також підготовка виписок з реєстру, підготовка проектів нормативних правових актів Міністерства внутрішніх справ та адміністрації для надання правового статусу організаційним одиницям Католицької церкви та інших церков і релігійних об'єднань; розгляд повідомлень відповідних органів церковного управління щодо утворення, зміни або припинення діяльності церковної юридичної особи, а також про призначення та звільнення від виконання обов'язків керівного органу церковної юридичної особи; збір інформації з питань державно-конфесійних відносин; надання роз'яснень та відповідей на актуальні питання щодо державно-конфесійних відносин, які внесені зацікавленим суб'єктами в індивідуальному порядку.

Відповідно до § 3 Регламенту, до компетенції Відділу Церковного фонду входять наступні питання: опрацювання щорічних бюджетних кошторисів у співпраці з Департаментом соціального страхування; підготовка пропозицій до рішень керівництва фонду щодо надання дотацій на: реконструкцію історичних місць поклоніння, церковної благодійницької діяльності, церковної навчальної та виховної діяльності; здійснення методичної підтримки, в тому числі аналізу, кваліфікації та перевірки заявок і дотацій; підготовка проектів відповідей на запити щодо діяльності Церковного фонду; підготовка статистичних звітів та порівнянь щодо діяльності фонду; здійснення канцелярського та фінансово-бухгалтерського обслуговування фонду, співпраця з організаційними підрозділами Міністерства внутрішніх справ і адміністрації, які займаються справами фінансів щодо фінансово-бухгалтерського обслуговування частини 43 Державного бюджету – Релігійні організації; взаємодія з представниками Католицької церкви та інших церков і релігійних організацій у межах статутних цілей Фонду.

У § 7 Регламенту визначена компетенція Юридичного сектору, який займається, серед інших, питаннями щодо: опрацювання та внесення пропозицій до проектів нормативно-правових актів з питань релігій та відносин між державою і Католицькою церквою та іншими церквами і релігійними організаціями; проведення адміністративних процедур і підготовки проектів рішень Міністра внутрішніх справ і адміністрації з питань юридичних осіб, відповідальних за церковне майно; опрацювання відповідей на скарги до адміністративного суду щодо рішень Міністра внутрішніх справ і адміністрації і представлення інтересів Міністра під час засідання адміністративних судів в межах компетенції Департаменту; надання відповідей і роз'яснень щодо положень нормативно-правових актів на індивідуальні запити, що відносяться до компетенції Департаменту.

Сектор обслуговування здійснює організаційно-технічну і канцелярську підтримку Департаменту, а також забезпечує організаційно-технічну підтримку Спільної комісії представників Уряду та Єпископату Польщі і спільних комісій Уряду та влад інших церков і конфесій, про що зазначено в § 8 Регламенту [Див.: 11, с. 249-251].

«У 1997 році у складі Міністерства утворено Міжвідомчий сектор з питань релігійних меншин, в якому в 2000 році розроблено упереджений звіт щодо сект. Ця структурна одиниця замінила Міжвідомчий сектор з питань груп психологічної маніпуляції» [1].

Відповідно до § 7 п. 1 Регламенту, в структурі Департаменту передбачається наявність окремої штатної одиниці, до завдань якої належить аналіз проблем релігійних, а саме: підготовка аналізу і звітів про поточні проблеми стану відносин держави з католицькою церквою; підготовка аналізу і звітів про проекти та зміни у законодавстві,

пов'язаних із станом відносин держави з Католицькою церквою та іншими церквами і релігійними організаціями; збір і надання інформації про ситуацію та правові проблеми церков і релігійних об'єднань зазначених в окремих законах; опрацювання проектів відповідей Міністра внутрішніх справ і адміністрації та директор Департаменту щодо питань, піднятих церквами та інші релігійними організаціями; опрацювання відповідей Міністра внутрішніх справ і адміністрації на депутатські запити в межах компетенції Департаменту; підтримка контактів з представниками Католицької церкви та інших церков і релігійних об'єднань.

У 2011 році, після чергової адміністративної реформи, питання, що стосуються сфери релігії та національних і етнічних меншин, перейшли під юрисдикцію Міністерства адміністрації та цифризації.

Розпорядженням Прем'єр-міністра від 18 листопада 2011 року щодо визначення сфери компетенції Міністра адміністрації і цифризації визначено завдання Міністра. У цьому Розпорядженні вказано, що Міністр, окрім інших завдань, курує структурні одиниці державної влади, які відповідальні за питання релігії та національних і етнічних меншин [Див.: 4]. Міністр також є розпорядником коштів 17, 26, 27 і 43 частин Державного бюджету, серед яких 43 частина, безпосередньо, стосується релігійних організацій в контексті Церковного фонду.

З утворенням Міністерства адміністрації та цифризації відповідно відбулися певні ротації в сфері державного управління щодо питань релігій, які належали до компетенції Міністерства внутрішніх справ і адміністрації. А саме, зі структури Міністерства внутрішніх справ і адміністрації були вилучені інституційні одиниці, що займалися справами релігійних організацій та національних і етнічних меншин і передані до відповідних структурних організаційних одиниць новоутвореного Міністерства адміністрації і цифризації, про що зазначено у відповідному розпорядженні Ради Міністрів від 21 листопада 2011 р. щодо створення Міністерства Адміністрації і цифризації.

Наказом Прем'єр-міністра № 97 від 8 грудня 2011 року затверджено положення Міністерства адміністрації та цифризації. У § 1 вищезазначеного положення зазначається, що до сфери діяльності Міністра адміністрації та цифризації ввійшли також питання релігійних організацій і національних та етнічних меншин; у п. 2 зазначається, що до складу Міністерства як організаційна структурна одиниця входить Департамент релігійних організацій і національних та етнічних меншин [Див.: 13].

Повноваження *Департаменту релігійних організацій та національних і етнічних меншин Міністерства адміністрації та цифризації* (в сфері релігій) залишаються аналогічними до тих, які діяли у Департаменті релігійних організацій і національних та етнічних меншин Міністерства внутрішніх справ і адміністрації. З даним списком повноважень можна ознайомитися на офіційному сайті Міністерства адміністрації та цифризації за наступною веб-адресою: <https://mac.gov.pl/category/dzialania/wyznania/>. У 2012 році вищезазначений департамент територіально було переведено у будівлю Міністерства адміністрації і цифризації.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Підводячи висновки з дослідження зазначимо. В період третьої Польської Республіки (з 1989 р. по теперішній час) державний орган у справах релігій три рази змінював підпорядкування у структурі вищих органів виконавчої влади, що пов'язано із здійсненням відповідних адміністративних реформ органів державної влади в Польщі. Інституційні трансформації зазначеного державного органу вказують на пониження його статусу в якості структурної одиниці при центральному органі виконавчої влади. Зокрема даний держорган з 1989 р. до 1997 р. існує у структурі Секретаріату Ради Міністрів, в подальшому, з 1997 р. по 2011 р. та з 2011 р. по теперішній час, відповідно у складі Міністерства внутрішніх справ та Міністерства адміністрації та цифризації. Пониження статусу та входження як структурної одиниці до того чи іншого міністерства показує на те, що ідея існування даного органу як центрального в структурі виконавчої влади вважається рудиментом радянського періоду.

В процесі реорганізації досліджуваного органу виконавчої влади спостерігається тенденція децентралізації його функцій до інших міністерств та відомств. Необхідно зазначити, що до середини дев'яностих років даний держорган існуючи як структурна одиниця тих чи інших центральних органів виконавчої влади у переліку функцій осягав релігійну сферу, після зазначеного періоду спостерігається поєднання функцій з питаннями національних і етнічних меншин.

Зокрема основними функціями вищезазначених структурних підрозділів у відносинах держави і релігійних організацій безпосередньо є: ведення реєстру релігійних організацій та технічне обслуговування дорадчо-консультативних органів існуючих при центральних органах виконавчої влади в Польщі щодо питань Церковного фонду та діяльності уряду з церквами і релігійними організаціями.

Перспективою подальших розвідок вказаної тематики можуть слугувати дослідження у контексті інституційних трансформацій регіональних структурних підрозділів виконавчої влади у справах релігій в Польщі; а також, діяльності державних органів у справах релігій у країнах з посткомуністичних минулим.

Література

1. Charakterystyka struktur administracyjnych odpowiedzialnych za politykę wyznaniową w Polsce (II RP, PRL, III RP) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zwiazki-wyznaniowe.cba.pl/index.php/2010/10/charakterystyka-struktur-administracyjnych-odpowiedzialnych-za-polityke-wyznaniowa-w-polsce-ii-rp-prl-iii-rp/>
2. Pętszak M. Prawo wyznaniowe / Michał Pętszak. – Warszawa: Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, 2010. – 338 s.
3. Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1999 r. W sprawie nadania statutu Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz.U. 1999 Nr 91 poz. 1029) // *Internetowy System Aktów Prawnych* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19990911029>
4. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. W sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. nr.248, poz. 1479) // *Internetowy System Aktów Prawnych* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20112481479>
5. Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 1996 r. W sprawie nadania statutu Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz.U. 1996 nr 157 poz. 799) // *Internetowy System Aktów Prawnych* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19961570799>
6. Świątkiewicz W. Likwidacja Urzędu ds. Wyznań / Wojciech Świątkiewicz [22.11.2009] [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://adonai.pl/historia/?id=84>
7. *Uchwała Rady Ministrów z dnia 26 maja 1950 r. w sprawie tymczasowego statutu Urzędu do Spraw Wyznań (M.P. z 1950, nr 58, poz. 905)* // *Internetowy System Aktów Prawnych* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WMP19500780905>
8. *Ustawa z dnia 23 listopada 1989 r. zmieniająca ustawę o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. z 1989 r. Nr 64, poz. 387)* // *Internetowy System Aktów Prawnych* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19890640387>
9. *Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1997 r. Nr 141, poz. 943)* // *Internetowy System Aktów Prawnych* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19971410943>
10. *Ustawa z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz języku regionalnym (Dz. U. nr. 17, poz. 141 z późn. zm.)* // *Internetowy System Aktów Prawnych* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20050170141>
11. Walczuk K. Rządowa Administracja Wyznaniowa w Polsce / K. Walczuk // *Studia z Prawa Wyznaniowego.* – 2006. – №9. – S. 245-266.
12. Zarządzenie nr 14 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie ustalenia regulaminu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. Urz. MSWiA nr 5, poz. 12) // *Biuletyn Informacji Publicznej MSW* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bip.msw.gov.pl/palm/bip/33/166/>

13. Zarządzeniem Nr 97 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Administracji i Cyfryzacji (M.P. z 2011 nr 107 poz. 1089) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://prawo.lego.pl/prawo/zarzadzenie-prezesa-rady-ministrow-nr-97-z-dnia-8-grudnia-2011-r-w-sprawie-nadania-statutu-ministerstwu-administracji-i-cyfryzacji/>

Larissa Vladychenko

State central authorities on religious in Poland

Current status changes of state central authority on religious in Poland had been considered in this article. There is described the structure and main functions of departments responsible for implementing of state policy on state-church relations in Poland.

Keywords: State-church relations, religious organisations, central authorities, the Council of Ministers, Department on Religions.

Лариса Владыченко

Центральные органы государственной власти по делам религий в Польше

Рассмотрены статусные изменения центрального государственного органа по делам религий в Польше в современный период. Описана структура и функциональное назначение соответствующих структурных подразделений центральных органов исполнительной власти в Польше, которые осуществляют государственную политику в сфере государственно-конфессиональных отношений.

Ключевые слова: государственно-конфессиональные отношения, религиозные организации, центральные органы исполнительной власти, Совет Министров, Департамент по делам религий.